

[Lysholt Hansen.]

kvalificerede til at løse også landbrugets handelsmæssige opgaver. Det er den koordination, jeg mener er nødvendig; jeg tror da også, jeg har lov at sige, at i det foreliggende finanslovsforslag er der eksempler på, at det, jeg peger på her, er rigtigt. Disse attachéer tror jeg nok med lige så stor ret kunne ligge under udenrigsministeriet, uden at det ville genere landbruget, for i finanslovsforslaget ser vi jo netop på udenrigsministeriets budget, at der foreslås, hvis jeg ikke husker galt, normering af 5 industriattachéer, som jo ressourcemæssigt ikke hørte hjemme under udenrigsministeret, men under et andet ministerium, ligesom en række handelsattachéer også er placeret under udenrigsministeret og vel er placeret dér, fordi der netop kan ske denne koordination og dermed en fornuftig udnyttelse af deres arbejdskraft. Jeg har altså ikke spor imod de 13 landbrugsattachéer; jeg ville egentlig ikke have noget imod, om deres tal voksede, når de, som jeg sagde i går, virkelig udfører et arbejde, hvad jeg også har fornemmelsen af, til gavn for dansk landbrugseksport, et arbejde, som vi jo nok kan trænge til at få fremmet med de problemer, vi står over for i dag.

Endvidere sagde det ærede medlem hr. Damsgaard, at min sammenligning i går med 50erne var ikke så velplaceret: Nej, det kan godt være, at det ærede medlem ikke synes det, men jeg synes faktisk, den var det, fordi jeg ønskede at minde om, at da var forholdene lidt anderledes, end de er i dag, hvor vi har en stor valutabeholdning, som giver mulighed for, at vi dog kan strække løsningen af vore finansielle problemer over en længere periode. Jeg pegede på, at dengang havde vi 10 pct. arbejdsløse hele året rundt, og det kan godt være, det ikke er så velplaceret at blive mindet om det, men ikke desto mindre er det en kendsgerning, og dengang havde vi heller ikke nogen særlig stor valutabeholdning.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at når jeg i går måske var lidt mærkeligt indstillet over for den tale, det ærede medlem hr. Thestrup holdt, var det, fordi det ærede medlem hr. Poul Møller forleden dag med en bombastisk tone forklarede, at det ærede medlem hr. Thestrup i sin ordførertale ville komme med

en hel masse besparelsesforslag, og jeg virkelig ikke hørte disse store besparelsesforslag. Nu ved jeg altså ikke, hvem af de to ærede medlemmer der har ret, for sidste år sagde det ærede medlem hr. Thestrup, direkte citeret efter Folketingsstidende 1963-64, sp. 1461, om mulighederne for besparelser:

„Vi har flere gange i de senere år ud over ved finanslovbehandlingen foretaget kritiske gennemgange af statens budget for at finde steder, hvor der kunne spares. Jeg tror ikke, at der længere er mere at hente ad denne vej.“

Det er altså et citat, og jeg kan ikke lade være at spekulere på Storm P.s gamle historie om en taler, der siger: „Hvad jeg her står og siger, det er sagt af en mand, der vidste, hvad han talte om“. Nu ved jeg altså ikke, om det er det ærede medlem hr. Poul Møller eller det ærede medlem hr. Thestrup, der i denne og sidste uge har vidst, hvad de talte om.

I øvrigt vil jeg bare have lov til at gøre en bemærkning til det, som den højtærede undervisningsminister fremførte her. Det er jo umuligt for os andre at gå ind i en drøftelse deraf, men der er et problem, der har ligget mig meget på sinde, og det er et problem vedrørende vore studerende, der kommer til de højere læreanstalter. Jeg har ved samtaler med mange unge studenter, der kommer til København til en række af vore læreanstalter, fået en fornemmelse af — og jeg tror, den holder — at de føler sig meget ilde stedt, når de kommer fra provinsen her til København. Ved starten af deres studier føler de sig simpelt hen i en vanskelighed, som de ikke overvinder i løbet af de første 1 à 2 år, og får derfor forlænget deres studietid i unødigt grad. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der dog ikke er en mulighed for, at man for det første kunne gøre en indsats, for at disse unge på gymnasierne lærte at studere, for det lærer de jo ikke på gymnasierne i al almindelighed, og for det andet, hvis det ikke lader sig gøre, så måske skabe en koordination, så de, i hvert fald når de kommer på en af læreanstalterne — der er undtagelser imellem, hvor man gør det godt — fik at vide, hvordan man studerer. De fleste af dem går nemlig i den henseende, tror jeg, for lud og koldt vand. De unge har